

Kirjade ja pakkide postiraha.

Sõltkirjade eest on tervet Venemaa 7 kop. Iga loodi pealt, linnades iga 3 kop. Iga kirja eest tunni 3 naela raskuseni postiraha maksta. Ristvaato all saadetud trükkidöde eest tulub iga 4 loodi pealt 2 kop. maksta. Kirja linnitamise makstav deale postiraha 7 kop. Kui linnitatud kirja posti peal laduma lähev, siis on kirjataitajal õigus 10 rubla iga ladunud kirja eest lahjutatumiist nõuda. Selle juures ei ole tal muud tarvit, kui linnitamise saatungiga ette näidata. Kirjamarkid saab posti peait, tüt 1, 2, 3, 4, 5, 7, 10, 14, 20, 35, 50, 70 kop. ja 1, 3 $\frac{1}{2}$, ja 7 rubla. Markidega kirja ümbrisid mälestavad 5 $\frac{1}{2}$, 7 $\frac{1}{2}$, 10 $\frac{1}{2}$, 14 $\frac{1}{2}$ ja 20 $\frac{1}{2}$ kop. tüt, lahtised postkaardid 3 ja 4 kop., kui vastus ette õra mälestisse 6 ja 8 kop. tüt. Tembeidatud ümbrisid ei või raha saatmiseks mitte tarvitada. Vastide saatmisel tulu on: 1) Euroova Venemaa Raukoasia maaga: tuni 2 naela eest 25 kop., 2 tuni 7 naeta 45 kop., 7 tuni 12 naela 65 kop. 2) Öhtu-Siberis: Turkestanis Transbaikalia tuberm ja Turgui maakonnas tuni 2 naela eest 45 kop., 2 tuni 7 naela 85 kop. 7 tuni 12 naela 1 rubl. 25 kop. 3) Homiitku-Siberis: Jenissei, Irkutski ja Jalutski subermonogude, Amuri ja Transbaikali maakondade, Primorščaja Sahalini saarega ja -voantungi maakonnas tuni 2 naela 65 kop., 2 tuni 7 naela 1 rubla 25 kop., 7 tuni 12 naela 1 rubla 85 kop. Pakide eest, mille üle 12 naeta kaaluval, saab iga naela eest järgmisist mästu vobetud: tuni 500 verstanti 5 kop. — 500 tuni 1000 verstanti 10 kop. — 1000 tuni 2000 ver. 20 kop. — 2000 tuni 3000 ver. 25 kop. — 3000 tuni 4000 w. 30 kop. — üle 4000-da versta 35 kop. Saatungi eest ei saa mästu vobetud. Kui posti peal laduma lähev, mästab postivallitus saatjale saatungiga ettenäitamiise peale vali hinnata wällja, aga ainult siis, kui hind saatnise juures üles on antud; ühispakkide eest, mille hind mitte üles antud pole, ei vastuta posti vallitus mitte. Hinnapali juures peab pealisi "Цинное" (hinnaline) seisma ja hind tervetes rublades tähtedega üles lähenendatud olema. — Vallaids, mille hind üle 500 rubla kannab, ei vobeta posti peal mitte vobstu.

Rahatirjade eest, mille juures „Денежное на _____ рубль.“ abresti peale tuleb kirjutada, mälestisse: a) taatiraha: 7 kop. loodi pealt omamaal ja 10 kop. loodi pealt väljamaale, b) linnitamise raha: tuni 10 rubiani 10 kop., 10 tuni 100 rublani 25 kop., iga juuretulevaga 100 rubla pealt 15 kop.; — väljamaale iga Venemaa piirkondlike maadele, nimelt Saksaamaale, Austria-Ungria maale, Türgimaale ja Rumänimaaile iga 112 rubla 50 kop. pealt 4 kop., iga teise maasse 10 kop.³

Postisaadetused ühiskondlike treil on lubatud Saksa-, Austria-, Heiweetska-, Brantsute- ja Belgia-maale järgmisest summades: 216 marki Saksaamaale, 254 kroni Austria- ja 266 kroni Brantsute-maale ja Heiweetslaadse. — Rättesaamise suud on iga 10 rublia pealt 10 kopilat saadetavast summast. — Saadetavad summad Saksaamaale peavad üles antama markides ja penningites. Austria- ja Kroonides ja bellerides, Brantsute-maale ja Heiweetslaadje frankides ja santisides.

Telegrammid. Telegraafvi idnumrite makst on saabesugune: a) vähjustatakse, b) maa iga sõna eest. Vähjustatakse tervet Venemaa on 15 kop. Maa iga ühtstu sõna eest on 1) linnades 1 kop. 2) lääne-Euroopa-Venemaa sohta, Soomemaale ja Runkaslaadje 6 kop. 3) Alfa-Venemaa 10 kop.

Stempelmargid. 5-e töökaline stempelmark tulbed panна: saatungide peale, milles kripteerija oma nime läbi kirjutab; 10-ne töökaline stempelmark dokumentide ja aslike peale, kelle väärtus kuni 50-ne rubiani töuseb, ja ta tuni 80-ne lehefölgele kontoraamatute peale, selleks wöla peal vobetud laupa sissekirjutatud jaab; 15-ne töökaline stempelmark seitshilige kaardi peale; 60-ne töökaline stempelmark palverstrijade, sündimise- ja riistmiste tähtede ning attedatidide ja laebduus-strijade peale igasest kohtusse. (Vabariise tarvis tulbed veel teine 60-ne töökaline stempelmark vallvestrijale juure lisada. 1-he rubialine stempelmark on voolivstrijade ja testamentide j. n. e. peale panна.)

Juba.

Vinetel 2. Gr.

"Juba!?"

Selle pool küsiwa, pool laitva terwituusega vöttis naishambaarist, preili Alma Saar, cand. Tammemägi vobstu, seda tänaajeks kunstnik Wahtriku soovitusel oma theevee öhtule oli palunud.

Wahtriku laudu oli Tammemägi kutsje saanud ja see oli omalt poolt veel kaardi nurga peale kirjutanud: „Katsu viisikas olla!“

Wist ei olnud Tammemägi selle näpunäite järele kainud, jost muidu ei oleks teda niisuguse põlgusti awaldawa „jubaga!“ vobstu vobetud.

Jaheda peanikutamisega oli, preili Alma teda voberaste-tuppa sisje astuda palunud, kus nähtavastii fölk veel torraldamata oli.

„Ma tulin wist natuke wara?“ katus Tammemägi end fohtmetanult wabandada, kui ta perenaist ühes laenatud tüdrufuga tubades ümber talitama nägi, nagu ei oleks teda olemasgi.

„Ei jugugi. Kütsekordil seisis ju — sõna sõnalt — fell neli!“

Ei mingit pehmendawat pilku.

„Sõna sõnalt! — Seeb see oli! — Kui hea kumbetega inimene oleks ta tund aega hiljem tulema pidanud, kuid oma talupojaslikus juhatuses ei olnud ta seda kavatjenud.

Ehk Tammemägi küss jee mees ei olnud kes ennast targesti heidutada lastis, oli seisukord talle siisli piinlit.

Ct tal istudes igav hakkas, töüs ta üles ja föndis tuas ümber.

Preili pilk riivas teda etteheitwalt. Kas tal vast igav oli? Misparasi tulsi ta siis nii wara? Ükski mõistlik